

seender være en god Skole for de Officerer og det Mandskab, der beltoget veri. Jeg skal derfor have min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal og nærmere overveie, paa hvilken Maade Sagen bedst kunde iværksættes. Det er dog muligt, at man ikke burde begynde strax med en større Sæppepedition, men foreløbig burde forsøge det mindre Arbejde, som blev nævnt af det ærede kongevalgte Medlem, nemlig at foretage alvorlige Udgravninger ved det Sted, som af Mange antages at være det gamle Bispehøje Garde. At foretage saadanne Udgravninger vil ikke være vanskeligt. Der foretages jo for Eiden geologiske og andre dermed forbundne Undersøgelser deroppe, og jeg er selv Medlem af den Kommission, der forestaar disse Arbejder. Jeg kan derfor sige, at i alt Fald med en overmaade ringe Forsøgelse af Bevillingen for et enkelt Aar vil en saadan Undersøgelse, som ikke har været fremmed for Kommissionens Løbe, kunne finde Sted. Det forekommer mig altsaa, at der bør gaa forud for en Expedition til Ostkysten en nærmere Undersøgelse af den forholdsvis saa let tilgængelige Sydkiyst ved Julianehaab, og dernæst, at man, forsaavidt man beslutter sig til at undersøge Ostkysten, tager, for den sydlige Dels Vedkommende, nærmere under Overveielse, om det vil være hensigtsmæssigt at foretage Undersøgelsen med et Skib nordfra eller ved en med tilstrækkelige Hjælpe-midler forsynet Expedition ad samme Vej som Kapitain Graahs. Jeg skal altsaa gjentage, at jeg ganske vist skal have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold; Mere kan jeg vel neppe sige i dette Dieblif. — Jeg skal nu gaa over til Marineministeriets Budget for indværende Finansaaet. Jeg skal imidlertid ved denne første Behandling ikke gaa i Detail ind paa de forskjellige Poster, men indskrænke mig til at omtale enkelte Hovedpunkter. Det vil jo være de ærede Medlemmer bekendt, at Bevillingerne til Marineministeriet findes opførte paa to Steder i Finanslovsforlaget, idet de ordinære Bevillinger findes paa § 23 og de saakaldte ekstraordinære paa § 26. Med Hensyn til det ordinære Budget maa jeg indrømme, at der under Behandlingen i det andet Thing er væsentlig bevilget, hvad der er forlangt. Der er ganske vist enkelte Punkter, som jeg beklager, ikke ere bevilgede, men det er dog kun mindre betydelige. I det oprindelige Finanslovsforlag var der opført paa § 23 et Beløb af 5,469,000 Kr., naar jeg afrunder Summen i Tusinder, og der er nu opført 5,358,000, saaledes, at Nedgangen kun er lidt over 100,000 Kr.. Jeg skal dog tilføie, at fordi Nedgangen saaledes ikke er stor, er det naturligvis ingen lunde dermed sagt, at Budgettet, saaledes som det foreligger fra det andet Thing, i og for sig er tilfredsstillende, idet man jo, for at komme til en Erkjendelse herom, maatte gaa til nærmere at undersøge de forskjellige Poster; men jeg gjentager

dog, at med nogle enkelte Undtagelser — jeg skal i saa Henseende alene nævne et Beløb, der er negtet til Hovedreparation af et Holværk, hvorpaa er opført den ene Ende af en af Marinens Bygninger, saa at hvis dette Holværk joigter, vil Bygningen styrte ned, og man vil da komme til ganske andre Udgifter — maa Budgettet paa § 23 i det Hele taget kaldes tilfredsstillende. Naar det imidlertid med den Sum, der nu staar, figurerer som det største Budget, der er bevilget til Marinen paa § 23, vil jeg dog bemærke, navnlig ligeoverfor det ærede første kongevalgte Medlem, at det bliver aldeles nødvendigt for en rigtig Vurdering af Udgifterne til Søværnet at lægge Mærke til, hvad der indeholdes paa dette Budget, idet Summer, der ere bevilgede til de forskjellige „Vesener“, som det ærede Medlem nævnte, ingenlunde udgjøre et ringe Beløb, idet de tilsammen løbe op til omtrent 1 Million Kr. Det er nemlig ikke ganske korrekt, naar det ærede Medlem siger, at de ikke i nogen særegen Grad henhøre til Forsvarsvæsenet; thi de henhøre i Virkeligheden aldeles ikke hertil. Fyrsvæsenet f. Ex. kunde ligesaagodt høre under Indenrigsministeriet som under Marineministeriet, og en stor Sum, 100,000 Kr., til Ertatning for de Grund-eiere paa Nyord, som maatte opgive deres Lodsprivilegium i Genhold til en nylig udkommen Lov, kan da paa ingen Maade siges at høre til Udgifter for Forsvarsvæsenet. — Naar saaledes § 23 er bleven nogenlunde tilfredsstillende, er dette i langt mindre Grad Tilfældet med § 26. Paa § 26 var der ganske vist opført et betydeligt Beløb til Marinen, nemlig 2,523,000 Kr. Efter hvad det ærede 1ste kongevalgte Medlem udviklede, er det aabenbart, at han for sit Vedkommende vil finde det at være et altfor høit Beløb; men jeg antager ikke, at Landsstinget i sin Helhed vil kunne dele denne Anskuelse, idet det jo vil erindres, at dette Thing for nogle Aar siden har vedtaget et af Regjeringen indbragt Lovforslag, hvorefter der skulde bevilges omtrent 10 Millioner Kroner til ekstraordinær Forsøgelse af Flaademateriellet. Thinget har altsaa derved erkjendt, at Marinen savner en saadan Udvidelse, og derfor vil det vist ogsaa finde det rigtig, at man søger at faae en Del af denne Udvidelse tilveiebragt efterhaanden ved de aarlige Finanslove. For Folkethingets Vedkommende er jo Stillingen ganske anderledes, idet dette Thing jo ikke vilde gaa ind paa hin Lov, men satte som Betingelse for større Udgifter til Forsvarsvæsenet, at der tilveiebragtes forøgede Skatter, og det vil derfor ikke kunne forundre, at det er vanskeligt at faae Folkethinget under den nuværende Paritissammensætning til at gaa med i en tilstrækkelig Grad til saadanne Fordringer. Summen til Marinen paa § 26 er ogsaa under Behandlingen i det andet Thing bleven nedsat i en meget betydelig Grad, idet den er bleven nedsat til 928,000 Kr., saa at Ned-